

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Враца, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Миглена Н. К.а
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20231400900032 по описа за 2023 година

Съдебното производство е образувано по *искова молба вх. № 2387/04.04.2023 г.* на В. П. П., ЕГН *****, с адрес: ***, подадена чрез пълномощника й адв.В. Д., с която е предявен осъдителен иск срещу ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, за сумата 60 000 лв. - частичен иск от иск за сумата 87 877,22 лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение за действително претърпените вреди по лек автомобил марка БМВ, модел 730Д, рег. № СВ *** РТ по щета № 0304/22/727/500003, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното й изплащане.

В исковата молба се твърди, че на 26.02.2021 г. ищцата В. П. П., е сключила застрахователен договор със ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ" АД с номер на полицата № ***/354/5000032, със срок на действие от 15:00 ч. на 26.02.2021 г. до 24:00 ч. на 03.02.2022 г. Посочва се, че по силата на този договор ищцата е застраховала собствения си лек автомобил: марка БМВ, модел 730 Д, рег. № СВ *** РТ, цвят: черен, с рама № WBA7C21030G810470, с номер на двигателя № 57065393, дата на първа регистрация - 03.01.2019 г., съгласно Свидетелство за регистрация на МПС ЧАСТ 1 № 011078795. Описаното МПС е застраховано с покритие "Пълно каско" за застрахователна сума в размер на 110 000,00 лв. Твърди се, че застрахователната премия е била определена в размер на 4 926,32 лв., която е договорено да бъде платена на четири премиални вноски, първата в размер на 1 231,59 лв., равни втора и трета вноски в размер на 1 231,58 лв. и четвърта вноски в размер на 1 231,57 лв. и същите са платени.

Посочва се, че на 10.01.2022 г. със застрахованото МПС е настъпило ПТП, съгласно Протокол за ПТП № 1807990 от 10.01.2022 г., издаден от органите на КАТ-София, сектор "Пътна полиция", за което застрахователят е

бил своевременно уведомен съгласно Уведомление за щети по МПС от 12.01.2022 г. и Приложение към щета от 12.01.2022 г. Въз основа на уведомлението е образувана щета № 0304/22/727/500003 по описа на ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ" АД-гр.София и автомобилът е представен за оглед от експерт на застрахователя, за което са съставени Списък на констатиращи увреждания на МПС от 13.01.2022 г. и Списък на констатиращи увреждания на МПС от 03.02.2022 г.

В исковата молба се сочи, че с писмо № 2-101-4101-3004/19.04.2022г., застрахователят е уведомил ищцата, че отказва да изплати застрахователното обезщетение по заявената претенция, тъй като съгласно предвиденото в Общите условия на застрахователния договор не се покриват вреди на МПС в случаите, в които съществува явно несъответствие между вида и степента на претендиращите увреждания и декларираното от застрахователя в уведомлението за щета. Посочва се в допълнение, че съгласно експертното заключение уврежданията на автомобила не отговарят на декларираните и документиран начин на възникване на събитието, и същите не са в причинно-следствена връзка с описания механизъм на произшествие, и с оглед на това застрахователят не може да се ангажира с определяне и изплащане на обезщетение и последният отказва изплащане на застрахователно обезщетение по смисъла на чл.496, ал.2, т.2 от КЗ. Към отказа застрахователят не е приложил документи и експертиза, на база на които е достигнал до този извод.

Ищцата посочва още, че е отправила запитване до "Бимир Пейнт" ЕООД-гр.София, ЕИК ***, за установяване на стойността на настъпилите увреждания на автомобила, предвид отказа на застрахователя. В представената проформа фактура общата сума за възстановяване на застрахованото МПС е определена в размер на 87 877,22 лв. с вкл. ДДС, която включва: 1 310,21 лв. без вкл. ДДС за демонтаж и монтаж; 181,23 лв. без вкл. ДДС за автотенекеджийски операции; 1 026,87 лв. без вкл.ДДС за бояджийски операции и 70 712,72 лв. без вкл.ДДС за консумативи, материали и нови части.

Развиват се съображения, че съгласно установената съдебна практика застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. При настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, по арг. от чл. 386, ал. 2 КЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 400 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи, без прилагане на обезценка. Изтъква, че добавеният текст "нов" в отклонение от дефиницията на понятието по чл. 203 КЗ (отм.) е съответен на вече установилата се съдебна практика, че при определяне на възстановителната стойност при ремонт на МПС или друго застраховано имущество от значение е цената на необходимите за подмяна части като нови, а не на части втора употреба.

Счита, че постановеният отказ е неправилен и поражда правен

интерес от търсене защита на правата ѝ по съдебен ред.

В срока по чл. 367, ал. 1 ГПК - на 09.05.2023 г. ответникът ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ" АД е подал *отговор вх. № 3153/11.05.2023 г.*, в който оспорва исковата претенция по основание и по размер.

Ответникът заявява, че не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение, обективизирано в застрахователна полица № ***/354/5000032.

На първо място твърди, че спрямо ищцата не е налице покрит риск по застрахователния договор, тъй като са налице предпоставките на т.2.2.1 от Общите условия към полицата - изключение, при което застрахователят не изплаща обезщетение за щети. Посочва, че по застраховка Каско не се покриват вреди на МПС, причинени от или при съществуващо явно несъответствие между вида и степента на претендираните увреждания по ППС и декларираното от застрахования събитие в уведомлението за щета. Изтъква, че Общите условия са неразделна част от застрахователния договор и обвързват страните с посочените в тях права и задължения.

Ответникът сочи, че в уведомлението за щети от 12.01.2022 г. Б. К. - лицето, което е управлявало процесното МПС, е декларирало, че твърдените увреждания по процесното МПС са получени, след като пред него е излязло куче и за да не го удари се е опитал да отбие вдясно, но не е могъл да спре навреме. Твърди, че след преглед и заснемане на увреденото МПС и съставен Опис на щета № 0304/22/727/500003, специалисти на застрахователя са установили, че при така твърдения механизъм констатираните щети не могат да бъдат получени, т.е. налице е пълно несъответствие между описаното събитие и вида и степента на уврежданията. Предоставяйки неверни данни за застрахователното събитие застрахованото лице въвежда в заблуждение застрахователя.

На следващо място ответникът поддържа, че процесното събитие не представлява покрит застрахователен риск по полица № ***/354/5000032, тъй като не е налице правопораждащ факт, който да доведе до ангажиране отговорността на застрахователя. Независимо от това, в Общите условия /стр.40/, приети в изпълнение на чл.345, ал.5, т.4 от КЗ, е посочено, че лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, следва да докаже своята застрахователна претенция по основание и размер, но в конкретния случай застрахованото лице е посочило механизъм на получаване на щетите, който не кореспондира с констатираните щети. Приема, че е налице премълчаване от страна на застрахования на действителните обстоятелства, при които е възникнало събитието, т.е. застрахованият не е доказал застрахователното събитие.

Ответникът счита, че е налице неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, тъй като не е изяснено дали е имало ПТП с друг автомобил или действия на трети лица, за да възникне регресното му право по чл.411 от КЗ и той да се удовлетвори впоследствие от виновното лице. При липсата на доказателства относно застрахователното събитие не може да се приеме, че неизпълнението на договорните задължения не е причинило или способствало за настъпване на събитието. В тази връзка счита, че са налице основанията за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение по чл.408, ал.1, т.3 от КЗ.

В условията на евентуалност оспорва размера на иска. Навежда доводи, че стойността за възстановяване на процесното МПС, което към момента на ПТП е в експлоатация повече от 3 години, е значително по-ниска от претендираната, като по делото не са ангажирани доказателства да е било в гаранционни условия, което да обуслови ремонтването му в официален сервиз на марката производител. Увреденото имущество е възстановено с влягане на цени за части и труд съществено надхвърлящи средните към датата на настъпване на събитието - 10.01.2022 г. и в зависимост от това дали в резултат на събитието застрахованото имущество е тотално или частично увредено, застрахователното обезщетение се определя по действителна, съответно възстановителна стойност.

Развива съображения, че според константната практика на ВКС, за възстановителна стойност се приема стойността на разходите за материали и труд по средна пазарна цена към момента на настъпване на застрахователното събитие. По аргумент от чл. 19, ал. 1 от Методика за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, застрахователят е обвързан от цените за ремонт на официалния сервиз на марката и с вложени оригинални части само за МПС, които са в гаранционен срок, т.е. със срок на експлоатация до 3 год., уврежданията се заплащат по средни пазарни цени и застрахователят не е обвързан от цените на оригиналните части и труда за ремонт в официален сервиз на марката.

Ответникът счита, че размерът на посоченото застрахователно обезщетение е завишен и не кореспондира с принципа на чл. 400, ал. 2 от КЗ. В случай, че стойността за възстановяване на процесното МПС в действителност е размер на около 87 877,22 лв., е налице "тотална щета" по смисъла на чл. 390, ал. от КЗ, поради което е приложимо правилото, посочено на стр.46 от ОУ, че при пълна загуба на МПС се изплаща действителната стойност на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие, но не повече от общата застрахователна сума по Каско. От дължимото застрахователно обезщетение се приспада стойността на останките на МПС.

В условията на евентуалност, ответникът сочи, че застрахователното обезщетение следва да бъде намалено поради наличие на подзастраховане на застрахованото имущество при спазване на пропорционалното правило на чл. 389, ал. 2 от КЗ.

Предвид твърденията за неоснователност на главното вземане, ответникът оспорва като неоснователна и претенцията за заплащане на законна лихва.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищцата В. П. П. е подала *допълнителна искова молба* вх. № 3497/29.05.2023 г., в която оспорва твърденията и възраженията на ответника относно механизма на ПТП, наличието на пълно несъответствие между описаното събитие и вида и степента на уврежданията на процесното МПС, неизпълнение на задължения по застрахователния договор, изразяващи се във въвеждане в заблуждение и премълчаване от страна на застрахователя на действителните обстоятелства, при които е възникнало събитието.

Изразява се несъгласие с твърденията на ответника, че застрахователното събитие не би могло да настъпи по начина и при обстоятелствата, посочени в исковата молба, като сочи, че в тяхна подкрепа ответното дружество не представя никакви доказателства. Счита за

голословни и недоказани и твърденията за предоставяне на неверни данни и въвеждане в заблуждение на застрахователя, тъй като органите на КАТ са установили и отразили механизма на настъпване на ПТП в съставения протокол от 10.01.2022 г., като участниците не са изложили възражения във връзка с настъпването на ПТП и начина на настъпването му. Също така, освен че не се представят доказателства за извършена проверка по конкретния случай, твърденията на ответника навеждат на извършено престъпление "застрахователна измама", което обаче следва да бъде установено с влязла в сила присъда или по реда на чл. 124, ал. 5 ГПК, а ответникът не представя доказателства в тази насока. За гражданския съд, пред когото се развива производството за заплащане на застрахователно обезщетение, не е допустимо по реда на инцидентния контрол да установи наличие на състав на престъпление и на това основание за освободи застрахователя от отговорност. В тази насока се позовава на практика на ВКС.

Изтъква, че недоказано е и твърдението на ответника, че от страна на ищцата е налице неизпълнение на задължение по застрахователния договор, изразяващо се в предоставянето на неверни данни за застрахователното събитие и въвеждане в заблуждение на застрахователя.

Оспорва като неоснователни и недоказани твърденията на ответника, че са налице основания за отказ от изплащане на застрахователно обезщетение са напълно неоснователни и недоказани, както и тези относно размера на предявения иск. В тази връзка счита, че предвид настъпилите многобройни щети по автомобила, съгласно изготвения застрахователен опис, оферта и сметка-калкулация, размерът на предявения иск е обоснован и доказан.

Поддържа заявеното в исковата молба становище, че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица сума, както и че при определяне на възстановителната стойност при ремонт на МПС или друго застраховано имущество е от значение цената на необходимите за подмяна части като нови, а не на части втора употреба и алтернативни такива с прилагане на коефициент на обезценка, предвид възрастта на автомобила.

Оспорва твърденията на ответника относно наличието на "тотална щета". Сочи, че тази хипотеза е възможна единствено в извънсъдебната фаза и при изявено желание от застрахователя да изплати застрахователно обезщетение, което е в размер поголям от 70 % от действителната стойност на процесното МПС, по аргумент от чл. 390, ал. 2 от КЗ, не и при постановен от него отказ за изплащане на застрахователно обезщетение. Към настоящия момент и в настоящото производство хипотезата е неприложима, тъй като не може да се изпълни предвиденото изискване за представяне на удостоверение за регистрация на автомобила. Същата не е от значение за основателността на предявения иск, а единствено за поставянето на застрахователя в забава. Освен това, за да изпълни административното си задължение за регистрация, собственикът следва да може да се легитимира пред съответните органи с удостоверение, издадено от самия застраховател, но в случая застрахователят сам се е поставил в невъзможност и в забава, тъй като е постановил отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, а това обстоятелство изключва възможността за прекратяване на регистрацията на

увреденото МПС поради "тотална щета". В разпоредбата на чл.390, ал.2 КЗ, законодателят единствено е дефинирал в кои хипотези е налице тотална щета, а не как се определя размерът на обезщетението при наличие на такава.

Оспорват се също така и изложените съображения от ответника, че застрахователното обезщетение следва да бъде намалено поради подзастраховане на застрахованото имущество при спазване на пропорционалното правило на чл.389, ал.2 от КЗ, тъй като това обстоятелство не е изрично уговорено между страните при сключване на застрахователната полица и не е отразено в нея.

Претендира и направеното с исковата молба в условията на алтернативност искане за присъждане на законна лихва върху сумата, считано от датата, когато от застрахователя е постановен отказ за изплащане на застрахователното обезщетение по заведената щета или от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, като и направените по делото разноски.

В срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК ответникът е подал *допълнителен отговор вх. № 4028/21.06.2023 г.*, в който поддържа всички свои възражения за неоснователност на исковата претенция и доказателствени искания.

В допълнителния отговор ответникът сочи във връзка с възражението относно наличието на "тотална щета", че разпоредбата на чл.390, ал.1 КЗ се основава на основен принцип, определящ предпоставките за наличието на пълно увреждане на вещта, докато задължението за представяне на удостоверение за прекратяване на регистрацията на автомобила е основание за изплащане на обезщетение, а не за наличието на "тотална щета". Посочва, че следва да се прави разлика между действителна и възстановителна стойност. При пълно увреждане на вещта (в случая хипотезата на чл.390 от КЗ) застрахователят изплаща действителната стойност на увредената вещ към датата на ПТП, от която следва да се приспадат запазените части, за да не е налице неоснователно обогатяване, а в случай че вещта е частично увредена, се дължи възстановителна стойност към дата на ПТП. Също така във връзка с възражението за подзастраховане сочи, че за прилагане на същото не е необходимо същото да е било уговорено в полицата.

В открито съдебно заседание, проведено на 28.09.2023 г., съдът на основание чл.214, ал.1 ГПК е допуснал изменение в размера на цената на предявения иск чрез увеличаване на същия от частичен иск за сумата 60 000,00 лв. до иск за сумата 81 047,72 лв.

По делото са събрани писмени доказателства и са приети заключения на съдебна авто-техническа експертиза /САТЕ/ и повторна съдебна авто-техническа експертиза /ПСАТЕ/.

След като обсъди доказателствата, поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а и от събраните по делото доказателства се установява, че между ищцата В. П. Петрова и ответника ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД е бил сключен застрахователен договор по застраховка „Моята кола“ – Застрахователен пакет „Макс“, обективиран в застрахователна полица № 21-0304/354/5000032, със срок на действие от 26.02.2021 г. до 03.02.2022 г. По силата на този договор ищцата е застраховала собствения си лек автомобил марка „БМВ“, модел „730 D“, с рег.№ СВ *** РТ, цвят: черен,

рама № WBAC21030G810470, за застрахователна сума в размер на 110000,00 лв. Уговорената застрахователна премия е в размер на 4829,73 лв., като заплащането ѝ е разсрочено на четири премиални вноски. По делото не се спори, а и от представените квитанции към приходен касов ордер и преводно нареждане се установява, че ищцата е заплатила договорените премиални вноски.

В договора е посочено, че застрахователният пакет "Макс" включва следните застрахователни покрития: Правни разноски; Автоасистанс "Разширено покритие"; Злополука на местата "Разширено покритие" и Каско. В застрахователното покритие Каско се включват: Природни бедствия, Пожар, Експлозия, Имплозия, Удар с животно, Кражба и грабеж на МПС, Стъкла, Злоумишлени действия на трети лица, вкл. вандализъм, ПТП и Паркинг. В договора е отразено, че неразделна част от същия е Наръчник за ползите за Застраховка "Моята кола". Посоченият Наръчник е приложен по делото и от него е видно, че съгласно т.2.2.1 по Каско не се покриват вреди на МПС при съществуващо явно несъответствие между вида и степента на претендираните увреждания на МПС и декларираното от застрахования събитие в уведомлението за щета, както и вреди на МПС, причинени от или при умишлени злонамерени действия или груба небрежност на застраховащия/застрахования.

От представения по делото Протокол за ПТП № 1807990, съставен на 10.01.2022 г. от мл.автоконтрольор при СДВР, е видно, че на посочената дата в 19:30 ч. в гр.София на ул."Без име" на пътя, водещ към лифт Симеоново, лек автомобил марка „БМВ”, модел „730 D”, с рег.№ СВ *** РТ, собственост на В. П. П., управляван от Б. Ю. К., поради движение с несъобразена скорост със състоянието на пътя е реализирал ПТП с паркиран лек автомобил марка "Тойота", модел "РАВ 4", с рег.№ ЕВ***ВА, собственост на И. Г. П.. Към протокола е изготвена скица на ПТП.

От изпратената информация от Отдел "Пътна полиция" при СДВР се установява, че срещу лицето Б. Ю. К., водач на лек автомобил марка „БМВ”, модел „730 D”, с рег.№ СВ *** РТ, е съставен АУАН № 566459/10.01.2022 г. за нарушени разпоредби на чл.20, ал.2 ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и е издадено Наказателно постановление № 22-4332-000749/11.02.2022 г., с което са му наложени административно наказание "Глоба" по чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП и "Глоба" по чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, което е влязло в сила на 26.05.2022 г.

По делото е приложено заверено копие от представеното пред застрахователя уведомление за щети по МПС, въз основа на което е образувана щета № 0304/22/727/500003. Уведомлението е подадено на 12.01.2022 г. от Б. Ю. К. – водач на застрахования автомобил към момента на ПТП, в което като събитие е посочено "ПТП с друго МПС", описани са увредените детайли, а в графата "допълнителни пояснения" е посочено: "Излезе пред мен куче за да него ударя се опитах да отбия вдясно но не можах да спра навреме". Към уведомлението са приложени протокола за ПТП и свидетелство за регистрация на МПС-Част 2.

По образуваната щета на 13.01.2022 г. е извършен оглед на автомобила от експерти на застрахователя-ответник и са изготвени списъци на констатираните увреждания на МПС, както и множество снимки, копия от които са приложени по делото.

С писмо изх.№ 2-101-4101-3004 от 19.04.2022 г. застрахователят е уведомил ищцата П., че отказва да изплати застрахователно обезщетение по заявената претенция, тъй като уврежданията по автомобила не отговарят на декларирания и документиран начин на възникване на събитието и същите не са в причинно-следствена връзка с описания механизъм на произшествието.

С исковата молба е представено заверено копие от проформа фактура, издадена от "Бимир Пейнт" ЕООД, гр.София, в която е посочено, че общата сума за възстановяване на застрахованото МПС е в размер на 87 877,22 лв. с вкл. ДДС.

От заключението на приетата САТЕ се установява, че ПТП е настъпило при следния механизъм: На 10.01.2022 г., около 19:30 часа, в тъмната част на денонощието, в гр.София, по пътя от ул."Околовръстен път" към Лифт Симеоново, лекият автомобил марка „БМВ”, модел „730 D”, с рег. № СВ *** РТ, управляван от Б. Ю. К., се е движил по платното за движение, което е било мокро, с неравности и лек надлъжен наклон на изкачване със скорост от около 90 км/ч. В същото време на платното за движение пред лекия автомобил се е появило куче и за да избегне удара с кучето водачът на автомобила е предприел маневра завой на дясно. Според вещото лице, поради движението с несъобразена скорост с пътните условия – мокро пътно покритие, при достигане мястото на удара се е блъснал в крайпътната метална ограда – мантинела и задната част на лек автомобил "Тойота РАВ4", с рег.№ ЕВ***ВА, който е бил паркиран близо до мантинелата. След станалото ПТП органите на МВР са посетили местопроизшествието на място и са изготвили Протокол № 1807990/10.01.2022 г., след което е съставен АУАН на водача Б. Ю. К.. Заключението на вещото лице е, че между констатираните увреждания в Опис на щета № 0304/22/727/50003 и механизма на получаването им, описан в приложеното Уведомление за щета от 12.01.2021 г., е налице причинно-следствена връзка.

В САТЕ е дадено заключение, че пазарната стойност на лек автомобил марка „БМВ”, модел „730 D”, с рег.№ СВ *** РТ към датата на настъпване на застрахователното събитие, изчислена по метода на пазарните аналози е 124 943,00 лв., като след анализ на реализираните продажби е извършване на корекция средната пазарна цена по този метод възлиза на 99 955,00 лв. Изчислена по метода на разходите средната пазарна цена възлиза на 101 592,00 лв., а по метода на ликвидационната стойност – в размер на 89 960,00 лв. Средно претеглената пазарна стойност по трите метода е в размер на 98 776,00 лв. Според вещото лице, действителната пазарна стойност за отстраняване на настъпилите по този автомобил повреди към датата на събитието с оригинални нови части и труд без корекция възлиза общо на 81 047,72 лв., а стойността за възстановяване по средни пазарни цени с алтернативни части възлиза на 61 838,00 лв.

В заключението на САТЕ е посочено, че запазените части се намират в средната и задната част на автомобила, но за да се определи тяхната стойност поотделно и необходимо автомобилът да бъде разкомплектован на отделни части в специализиран сервиз, като при оценяването следва да се включат и допълнително направените разходи за добиването им. Вещото лице посочва, че на пазара по-лесно се реализират джанти и гуми от катастрофирали автомобили. Пояснява, че процесният автомобил марка „БМВ”, модел „730 D” е произвеждан само година и половина, което води до намалено търсене и

трудно реализиране на запазени части на вторичния пазар, както и че такова реално търсене настъпва едва след 3 до 6 години след първоначалното производство на автомобилите, т.е. авточасти за втора употреба, реализирани от ПТП, трябва да бъдат съхранявани няколко години преди да бъдат реализирани на вторичния пазар. Сочи също, че трудно могат да се реализират части от кормилното управление, спирачна система, осветление, окачване, двигател и скоростна кутия, т.к. същите получават т.нар. скрити дефекти след ПТП, поради което в някои държави е забранено да се използват резервни части в механизмите и системите, които са пряко свързани с безопасността на движението на МПС. Според изложеното в експертизата, цените, които могат да се реализират от авточасти втора употреба, са много ниски и не могат да покрият направените разходи за използване на висококвалифицирани специалисти, софтуер и изготвяне на технологични карти за демонтаж, специално оборудване и инструменти, обработка и съхранение, складова база, реклама и продажба. Посочва се също, че търсенето на части втора употреба за автомобили, произведени в период от 3 години след датата на производството, напълно липсва, тъй като тези автомобили се възстановяват след ПТП само с оригинални части от застрахователните компании. Според САТЕ, най-точният метод за определяне на пазарната остатъчна стойност на увреденото МПС е чрез използване на "Аутодатекс" – платформа за онлайн търгове за закупуване на увредени МПС, която е обвързана със задължение към участващите в наддаването при спечелване на търг за конкретното увредено МПС да го закупят и по този начин остатъчната стойност е реална, тъй като има гарантиран купувач за тази цена.

По делото е изготвено и заключение от ПСАТЕ за определяне на остатъчната стойност на запазените части от процесния автомобил чрез платформата Аутодатекс чрез публикуване на обява за продажба при следните параметри: автомобилът до сумата 29 632,80 лв. ще бъде с прекратена регистрация, а над тази сума ще бъде с активна регистрация. След публикуване на обявата, най-високата постъпила оферта е 30 200,00 лв. (с вкл. ДДС)

При така възприетото от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.405 КЗ.

За да се ангажира отговорността на застрахователя, ищецът носи тежестта да докаже в условията на пълно и главно доказване следните факти: 1) Наличието на валидно сключен договор за застраховка между страните; 2) Настъпване на застрахователно събитие в периода на осигуреното застрахователно покритие; 3) Търсената договорната отговорност произтича от предвиден и покрит застрахователен риск; 4) Наличие на вреди, за които се претендира застрахователно обезщетение, възникнали в резултат от застрахователното събитие; 5) Качеството на ищеца на изправна страна в застрахователното правоотношение.

Ответникът носи тежестта за доказване на противопоставените възражения с оглед оборване на заведения иск.

Както бе посочено по-горе при изясняване на делото от фактическа страна, между страните не се спори, поради което с постановеното по реда на чл.374 ГПК Определение № 192/26.06.2023 г. съдът е обявил за безспорно

обстоятелството, че между В. П. П. и ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ" АД е бил сключен застрахователен договор за автомобилна застраховка „Моята кола“ - Застрахователен пакет „Макс“, с покритие „Пълно каско“, за лек автомобил марка "БМВ", модел "730 Д", с рег. № СВ *** РТ, обективиран в застрахователна полица № ***/354/5000032, валидна от 26.02.2021 г. до 03.02.2022 г., както и заплащането на дължимата застрахователна премия от В. П. П. в общ размер от 4962,32 лв. на четири премиални вноски в договорените срокове.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин и обстоятелството, че на 10.01.2022 г. е настъпило ПТП с участието на застрахования лек автомобил.

При това положение съдът намира за установено настъпване на застрахователно събитие - ПТП в периода на осигурено застрахователно покритие за този риск от валидно сключен застрахователен договор.

Основният спор между страните е дали са налице основания за отказ на ответника от заплащане на претендираното застрахователно обезщетение.

При разрешаването на този спор следва да се има предвид, че дейността на застрахователите е обществено значима, поради което е подложена на мащабна законова регулация, част от която са и основанията за отказ /пълнен или частичен/ за изплащане на застрахователни обезщетения след настъпване на застрахователното събитие. Тези основания са императивно уредени в чл.408, ал.1 КЗ, според който застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само: 1) при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; 2) при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахователя с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; 3) при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; 4) в други случаи, предвидени със закон. Такива други случаи са установени например при: 1) съзнателно или несъзнателно необявяване на съществени за риска обстоятелства, за които застрахователят е поставил писмено въпрос, съществували при сключването на застрахователния договор – чл.363 и чл.364 КЗ; 2) съзнателно или несъзнателно необявяване на съществени за риска обстоятелства, за които при сключване на договора застрахователят е поставил писмено въпрос и които са настъпили след сключването на застрахователния договор – чл.365 КЗ; 3) неизпълнение на задължението на застрахования да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки – чл.395, ал.3 и ал.4 КЗ; 4) неизпълнение на задължението на застрахования да уведоми застрахователя за настъпилото застрахователно събитие в установените срокове с цел да попречи на застрахователя да установи обстоятелствата, при които е настъпило събитието, или ако неизпълнението е направило невъзможно установяването им от застрахователя – чл.403, ал.4 КЗ. Характерно за всички основания за отказ е, че тяхното законосъобразно приложение е обусловено от наличието на пряка

причинно-следствена връзка между неизпълнението на конкретното задължение на застрахователя и настъпването на застрахователното събитие, неговото установяване от застрахователя, размера на вредите, респ. възможността да бъдат предотвратени вредите от същото или техният размер да бъде намален. Това изискване е изрично законово закрепено в хипотезите на чл.363, ал.4, чл.395, ал.4 и ал.5 и чл.408, ал.1, т.3 КЗ, но се извежда по тълкувателен път и за всички други хипотези. Доказването на причинната връзка е в тежест на застрахователя, като същата не се презумира, дори и в застрахователния договор или общите условия към него да е предвидено друго, вкл. че при конкретно неизпълнение застрахователят може да откаже плащане на обезщетението.

В конкретния случай ответникът, както при постановяване на отказа, така и в подадените отговори на исковата молба и допълнителната искова молба, се позовава на основанието за отказ, предвидено в т.2.2.1 от Наръчника за ползите за Застраховка "Моята кола", а именно – че по Каско не се покриват вреди на МПС при съществуващо явно несъответствие между вида и степента на претендираните увреждания на МПС и декларираното от застрахователя събитие в уведомлението за щета. Твърди, че са му предоставени неверни данни за застрахователното събитие, с които застрахованото лице го въвежда в заблуждение.

Настоящият съдебен състав намира това възражение за неоснователно, тъй като от заключението на изслушаната по делото САС се установи, че всички описани от застрахователя имуществени вреди са реализирани при посоченото от ищцата ПТП от 10.01.2022 г. и при посочения механизъм на същото.

На следващо място ответникът твърди, че не дължи обезщетение, тъй като в изпълнение на чл.345, ал.5, т.4 КЗ в ОУ е предвидено, че лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение следва да докаже своята застрахователна претенция по основание и размер. Застрахователят счита, че в случая не е било проведено такова доказване относно застрахователното събитие, поради което е налице основание за отказ по чл.408, ал.1, т.3 КЗ.

Правно релевантно за правото на застрахователя да откаже плащане на застрахователното обезщетение на посоченото основание е такова неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахователя, което е съществено и предвидимо и последиците от него са значителни с оглед интереса на застрахователя, като това задължение следва да е било предвидено в закон или в застрахователния договор и *да е довело до възникване на застрахователното събитие*. Тежестта за доказване на такова неизпълнение, което да е основание за освобождаването му от отговорност, е в тежест на застрахователя. В негова тежест е и доказването на причинната връзка между неизпълнението (действие или бездействие) и настъпилото застрахователно събитие, респ. увеличаването на вредите.

В случая твърдяното от ответника неизпълнение на предвидено в договора задължение е свързано с липсата на доказване на настъпилото застрахователно събитие. Настоящият съдебен състав намира, че дори и да е налице неизпълнение на това задължение, заложило в ОУ, то същото по никакъв начин не е свързано с настъпването на самото застрахователно събитие, поради което не може да бъде основание за отказ по смисъла на чл.408, ал.1, т.3 КЗ. Освен това от събраните по делото доказателства се

установява, че при подаване на уведомлението за щети по МПС е приложено доказателство за настъпване на ПТП, а именно – съставения на 10.01.2022 г. протокол за ПТП, в който се съдържат достатъчно данни за настъпило застрахователно събитие. Не е установено застрахователят да е изискал други документи и застрахованият да е отказал да му представи същите. В постановения от застрахователя отказ също не се извършва позоваване на липсата на доказателства. При това положение настоящият съдебен състав намира, че не е доказано твърдяното изпълнение на задължение по застрахователния договор, както и че дори и да е налице такова – същото не е основание за отказ по силата на КЗ, поради липсата на пряка причинно-следствена връзка между изпълнението на това задължение и настъпването на застрахователното събитие .

В отговора и в допълнителния отговор на исковата молба ответникът не навежда други основания за постановяване на отказ за заплащане на застрахователно обезщетение. Едва в представената от процесуалния представител на ответника писмена защита се извършва позоваване на допусната груба небрежност от страна на водача на лек автомобил марка "БМВ", модел "730 Д", с рег. № СВ *** РТ като самостоятелно основание за отказ за изплащане на обезщетение съгласно т.2.2.1 от ОУ, като се черпят аргументи от заключението на САТЕ, според което водачът е управлявал автомобила с несъобразена скорост с пътните условия. Доколкото тези доводи се базират на събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът намира, че следва да бъдат обсъдени, макар и да не са заявени с отговорите на исковата молба.

Действително в заключението на САТЕ се посочва, че лекият автомобил марка „БМВ“, модел „730 D“, с рег.№ СВ *** РТ, собственост на В. П. П., е бил управляван от Б. Ю. К. с несъобразена скорост със състоянието на пътя, а именно – мокра пътна настилка и недостатъчна видимост (ПТП е станало в тъмната част на денонощието). Поради това и на водача е съставен АУАН за нарушени разпоредби на чл.20, ал.2 ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и е издадено Наказателно постановление, с което са му наложени административно наказание "Глоба" по чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП и "Глоба" по чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП.

Това нарушение обаче не е извършено от застрахования собственик на автомобила, а от друго лице – водач на автомобила. По делото не са представени доказателства, от които да се установи какви са правоотношенията между застрахованото лице и водача. Данни се съдържат единствено в уведомлението за щети по МПС, в което се посочва, че лицето Б. Ю. К. подава същото в качеството си на водач, а не на собственик, лизингополучател, ползвател или упълномощено лице. При тези данни не може да бъде направен извод, че от страна на застрахования собственик е допуснато нарушение по смисъла на чл.408, ал.1, т.3 КЗ. Дори и да се приеме, че след като застрахователният договор не предвижда ограничение застрахованото МПС да бъде управлявано от лице, различно от собственика му, поради което застрахователят не може да се суброгира срещу това лице и следва да бъде отчетен приноса на същото за вредоносния резултат, установеното изпълнение на законово задължение от водача на застрахования автомобил не е достатъчно, за да бъде изключена изцяло отговорността на застрахователя. Необходимо е да се докаже наличието на

причинна връзка между това виновно поведение и реализирането на риска, изключваща при това с категоричност проявлението на всякакви други причини за настъпването на вредоносния резултат, тъй като в противен случай би била налице хипотезата на съпричиняване на вреди. Както бе посочено, в случая ПТП е причинено не само вследствие на виновното поведение на водача на застрахования лек автомобил, но и вследствие случайно събитие – появата на куче, поради което и за да избегне удара с кучето водачът на автомобила е предприел маневра завой на дясно, при който се е блъснал в крайпътната метална ограда – мантинела и задната част на лек автомобил "Тойота РАВ4", с рег.№ ЕВ***ВА, който е бил паркиран близо до мантинелата.

Дори и да се приеме, че не е имало такова случайно събитие, доколкото същото се базира единствено на посоченото от водача в уведомлението за щета, но не и в съставения протокол за ПТП, настоящият съдебен състав намира, че отново не е налице основание за отказ за изплащане на обезщетение.

Разпоредбата на чл.395, ал.4 КЗ предвижда, че при настъпване на застрахователно събитие застрахователят може да откаже плащане на обезщетение, ако събитието е следствие от неизпълнение на задължението по ал.1 за вземане на мерки за предпазване на застрахованото имущество, и само ако изрично е предвидил това в договора. Грубата небрежност е правно релевантна в хипотезата на посочената законова разпоредба, доколкото тази небрежност е винаги предпоставка за увеличаване, респ. намаляване, на застрахованото имущество. Тя не може да бъде дефинирана в застрахователния договор предварително, защото формите на неизпълнението на задълженията по чл.395, ал.1 КЗ не могат да бъдат изчерпателно предвидени отнапред, но може да бъде уговорена като основание за изключване на отговорността на застрахователя, както е сторено и в случая с включването на клаузата по т.2.2.1 в общите условия, съдържащи се Наръчника за ползите за Застраховка "Моята кола", според която по Каско не се покриват вреди на МПС, причинени от или при умишлени злонамерени действия или груба небрежност на застраховащия/застрахования .

При липсата на легална дефиниция, теорията и съдебната практика (вж напр. Решение № 184 от 24.02.2016 г. на ВКС по т.д.№ 3092/2014 г., ТК, II т.о.) приемат, че небрежност е налице тогава, когато длъжникът несъзнавано не е предоставил дължимото надлежно изпълнение, не е положил онази грижа, която дължи при предоставяне на изпълнението в конкретния случай, а грубата небрежност се различава от обикновената небрежност по степен и представлява по-засилена форма на небрежност, изразяваща се в неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел – грижата, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия, т.е. неполагане на значително по-елементарна степен на загриженост. При наличие на материалноправен спор изводът за наличие или липса на груба небрежност в поведението на даден правен субект е обусловен изцяло от конкретните обстоятелства на всеки отделен случай.

Настоящият съдебен състав намира, че от събраните по делото доказателства не може да бъде направен обоснован извод за допуснатата груба небрежност от водача на застрахования автомобил, която да е единствена причина за настъпване на ПТП, респ. за настъпилите имуществени вреди на

застрахованото имущество. Фактът, че водачът на лекия автомобил е наказан по административен ред за нарушаване разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че при управлението на автомобила същият е действал с груба небрежност. Нарушението по посочената законова разпоредба се свързва с конкретни пътни условия, които водачът е могъл и е бил длъжен да съобрази (атмосферните условия, релефа на местността, състоянието на пътя и на превозното средство, превозван товар, характера и интензивността на движението, конкретните условия на видимост). Не всяко нарушение на тази законова разпоредба обаче съставлява груба небрежност, даваща право на застрахователя да откаже изплащане на застрахователно обезщетение. Действително от заключението на САТЕ се установява, че водачът на лекия автомобил не е съобразил скоростта на движение с пътната обстановка (тъмната част на денонощието и мократа пътна настилка). Това поведение може да бъде окачествено като небрежност, но не може да се приеме еднозначно и обосновано, че избраната скорост в конкретния случай е проява на груба небрежност и че движението на застрахования автомобил е било в условията на прекомерен и неоправдан риск, застрашаващ сериозно неговото увреждане. В случая не са установени други конкретни действия на водача при управлението на автомобила, които и най-небрежният шофьор не би предприел при конкретната пътна обстановка и които именно да са довели като резултат или поне да са допринесли в значителна степен за увреждането на автомобила. Ето защо настоящият съдебен състав намира за неоснователно и направеното от ответника-застраховател възражение за допусната груба небрежност от страна на водача като основание за изключване на отговорността му по силата т.2.2.1 от Наръчника за ползите за Застраховка "Моята кола".

В обобщение на изложеното дотук, настоящият съдебен състав намира, че са налице всички посочени по-горе в мотивите предпоставки за ангажиране отговорността на застрахователя за претърпените от ищеца имуществени вреди.

Спорен между страните е и въпросът относно размера на имуществените вреди, настъпили вследствие ПТП и подлежащи на репарирание от ответника-застраховател.

Съгласно разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ, и предвид трайната практика на ВКС, обективизирана в Решение № 52/08.07.2010 г. по т.д. № 652/2009 г. на ВКС, I т. о.; Решение № 109/14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, т. о.; Решение № 79/2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС, т. о., Решение I 165/24.09.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, т. о. и др., относима към случая при действието на новия КЗ, при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава действителната стойност (при пълна увреда), т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество – чл.400, ал.1 КЗ, или възстановителната стойност на застрахованото имущество (при частична увреда), т.е. стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка – чл.400, ал.2 КЗ.

Възстановителната стойност се прилага в случаите, когато щетите по автомобила не са отстранени към момента на изплащане на застрахователното обезщетение. В случаите когато самият застрахован е отстранил щетите, то за застрахователя възниква задължението да заплати тези направени разходи, които по същество представляват действително претърпените вреди към деня на настъпването на събитието.

В разглеждания случай е настъпила частична увреда на застрахованото имущество и не са представени разходо-оправдателни документи за извършен ремонт. Приложена е единствено проформа фактура с оферта, без касов бон или друг счетоводен документ за извършено реално плащане на сумата, поради което при определяне на обезщетението следва да се изхожда от експертното заключение по делото относно възстановителната стойност.

От заключението на САТЕ се установи, че пазарната стойност за възстановяване на лекия автомобил с оригинални части, без корекция, е в размер на 81 047,72 лв., а пазарната стойност за възстановяване на лекия автомобил с нови алтернативни части от същия вид и качество възлиза на 61 838,21 лв. Вещото лице е определило действителна средно претеглена пазарна стойност на автомобила към датата на настъпване на застрахователното събитие в размер на 98 776,00 лв.

Съдът намира, че размерът на застрахователното обезщетение следва да се съизмери с действителната вреда на застрахования, а в случая тя е равна на пазарната стойност за възстановяване на лекия автомобил с оригинални резервни части и без прилагане на обезценка в размер на 81 047,72 лв. Касае се за автомобил, който към момента на настъпване на застрахователното събитие е с 3-годишна експлоатация (първоначалната регистрация на автомобила е от 03.01.2019 г., а датата на настъпване на ПТП е 10.01.2022 г.). В заключението на САТЕ е отразено, че възстановяването на автомобили на такава възраст се извършва само с оригинални части. В представените от ответника ОУ също е предвидено, че когато застрахованото МПС към датата на сключване на застраховката е на възраст до 4 години, стандартният начин на обезщетяване е в официален сервиз. Ето защо съдът намира, че само с ползването на оригинални части може да се каже, че автомобилът е възстановен до същия вид и качество, каквито са посочените по-горе законови изисквания на чл.386, ал.2 и чл.400, ал.2 КЗ. В този смисъл е и съдебната практика – вж. постановени по идентични казуси *Решение № 485 от 18.04.2023 г. по в.гр.д.№ 2637/2022 г. на САС*, *Решение № 454/12.04.2023 г. по в.гр.д.№ 2745/2022 г. на САС*, както и *Решение № 665 от 17.06.2021 г. по в. гр. д. № 981/2021 г. на САС*, недопуснато до касационно обжалване с *Определение № 50558 от 12.10.2022 г. на ВКС по т. д. № 2203/2021 г., II т. о., ТК*.

В отговора на исковата молба ответникът се позовава на наличието на тотална щета по смисъла на чл.390, ал.2 КЗ, поради което счита, че е приложимо посоченото в ОУ правило, че застрахователят дължи изплащане на действителната стойност на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие, но не повече от общата застрахователно сума по Каско, като от дължимото застрахователно обезщетение се приспада стойността на останките на МПС. Наличието на тотална щета е налице, когато става обективно технически невъзможно и икономически нецелесъобразно

възстановяването на процесното МПС. В случая се установи, че са запазени основните възли и детайли на автомобила, т.е. уврежданията не са от такова естество, че да водят до невъзможност за техническо възстановяването на автомобила и годност за обикновена употреба по предназначение. Що се касае до икономическата целесъобразност на възстановяването, следва да се посочи, че в случая действително е налице надвишаване стойността на разходите за необходимия ремонт с повече от 70 на сто от действителната му стойност, което състояние разпоредбата на чл.390, ал.2 КЗ определя като тотална щета. В ал.1 на същата разпоредба обаче е предвидено, че преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят следва да изиска от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета. Тълкуването на тази разпоредба води до извод, че самият застраховател трябва да е приел, че се дължи обезщетение, определено като тотална щета. В случая застрахователят в хода на проведената административна процедура не е приел, че се дължи такова обезщетение, а е постановил отказ за изплащане на обезщетение. Ето защо съдът намира, че въпросът дали за увреденото лице е икономически целесъобразно възстановяването на автомобила не следва да бъде подлаган на преценка в съдебното производство.

Съдът намира, че при определяне размера на обезщетението не следва да бъде извършвано исканото от ответника приспадане на стойността на запазените части от действителната стойност на автомобила. В ОУ е предвидено, че такова приспадане се прави при пълна загуба на МПС, в т.ч. при тотална щета, но в случая такава не е била приета от застрахователя. Освен това с оглед изложените съображения в заключението на САТЕ не може да бъде определена стойността на запазените части на автомобила. В тази насока не може да бъде ценено и заключението на ПСАТЕ, тъй като в обявлението в Аутодатекс са били зададени два критерия, а не само критерий, че лекият автомобил е с прекратена регистрация. От събраните по делото доказателства се установи, че автомобилът не е с прекратена регистрация, а само в тази хипотеза би могло да се говори за реално определена пазарна цена на запазените части на автомобила, тъй като само при прекратена регистрация може да се приеме, че автомобилът се купува с цел ползване на запазените части от същия.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че размерът на подлежащите на обезщетяване от ответника действително претърпени имуществени вреди възлиза 81 047,72 лв., при което предявеният иск следва да бъде уважен в пълния предявен размер, като върху тази сума бъде присъдена и законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 04.04.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноски има ищцата. Видно от приложените по делото платежни нареждания, договор за правна защита и съдействие и списък по чл.80 ГПК, същата е направил деловодни разноски пред настоящата съдебна инстанция в общ размер от 11 542,00 лв., в т.ч. 3 242,00 лв. - внесени държавни такси, 7

700,00 лв. – договорено и изплатено адвокатско възнаграждение и 600,00 лв. – разноски за експертиза.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.405 КЗ ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на В. П. П., ЕГН *****, с адрес: ***, **сумата 81 047,72 лв.**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по щета № 0304/22/727/500003 за настъпило на 10.01.2022 г. застрахователно събитие - ПТП на лек автомобил марка БМВ, модел 730Д, рег. № СВ *** РТ, със сключена автомобилна застраховка „Моята кола“ – Застрахователен пакет „Макс“, с покритие „Пълно каско“, с номер на полицата № ***/354/5000032, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска - 04.04.2023 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на В. П. П., ЕГН *****, с адрес: ***, **сумата 11 542,00 лв.**, представляваща направени по делото разноски и включваща 3 242,00 лв. - внесени държавни такси, 7 700,00 лв. – договорено и изплатено адвокатско възнаграждение и 600,00 лв. – разноски за експертиза..

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____